

פרשת כי תצא

תשפ"ג

ברכת הדיוט

"הגמ' בשבת (ע"ב) אומרת: "אמר רבי יהושע בן לוי: בשעה שעלה משה למרום מצאו להקדוש ברוך הוא שהיה קושר כתרים לאותיות. אמר לו: משה, אין שלום בעיריך! (פרש רש"י: אין דרך ליתן שלום במקומך?!) - אמר לפניו: כלום יש עבד שנתן שלום לרבו? אמר לו: היה לך לעזרתי! (פרש רש"י: למה תציל מלאכתך?) מיד (פירש"י: בעליה אחרת) אמר לו: (במדבר יד) ועתה יגדל נא כח ה' כאשר דברת".

ע"ב

לומדים מגמ' זו את המעלה של 'ברכת הדיוט'. [משה כלפי הקב"ה יש בחינה של הדיוט]. ברכת הדיוט 'תצלה מלאכתך', שלוחה בזאת קמי מורי ורבי האגון הגדול ר' ישראל מאיר דרוק שליט"א, מ"ח"ס "אש תמיד" ועוד הרבה ספרים חשובים. לרגל פתיחת הישיבה החדשה 'תנ"ת חיים' בבית שמש בצוותא עם הגמ"א מאירוביץ שליט"א.

יעזר ה' שירחיב ה' את בגולו בתלמידים כשאיפתו הטוהרה, יזכה להעמיד תלמידים הגונים, מתוך הרחבת הדעת הגוף והנפש, בסיייעתא דשמיא ברוחניות ובגשמיות.

גליון קמ"ב

בן סורר ומורה - זה תלוי בהורים... ומ"ה למעשה, ל'בן סורר' שבתוכינו...

לב יודע מרת נפשו', כל אחד והפקעלע שלו, וחלאת עוונותיו, אבל... ואנחנו יודעים טוב מאד מה הכוונה ב'אבל' הזה.

ה'אבל' הזה פירושו, 'אני רוצה מאד מאד, אבל אני לא מצליח להזיז את עצמי כלום, וסכימו של דבר אני מיואש ממצבי'. כל אחד והייאוש ממצבו...

הוא מכריז על עצמו (בשקט) כ'בן סורר ומורה', שכפי שביארנו, הכוונה מי שמיאוש ממצבו ממנו לחלוטין...

שמעון נא רבתי לרבי התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי. נחלקו חז"ל בסנהדרין (ע"ב). האם היה או יהיה בעולם 'בן סורר ומורה' או שלא היה ולא יהיה. וכך אומרת הגמ': "דתינא אמר רבי שמעון: וכי מפני שאכל זה תרטימר בשר ושתה חצי לוג יין האיטלקי אביו ואמו מוציאין אותו לסקל? **אלא לא היה ולא עתיד להיות, ולמה נכתב - דרוש וקבל שכו"ר.**"

מאיר הרה"צ ר' אלימלך בידרמן שליט"א את הסוגיא בהסבר נורא: הסיבה שסוקלים בן סורר ומורה, הוא; על שם סופו, כמו שאומרת הגמ' (סנהדרין ע"ב. הובא לעיל): "תניא, רבי יוסי הגלילי אומר: וכי מפני שאכל זה תרטימר בשר ושתה חצי לוג יין האיטלקי אמרה תורה יצא לבית דין לסקל? **אלא הגיעה תורה לטוף דעתו של בן סורר ומורה, שסוף מגמר נכסי אביו ומבקש למודו ואינו מוציא, ויוצא לפרשת דרכים ומלטסם את הבריות.** אמרה תורה: **ימות זכאי ואל ימות חייב.**"

כלומר, הסיבה שאנחנו הורגים את הילד הזה, אינה בגלל הבשר והיין שאוכל ושתה עכשיו, אלא כיון שאנחנו יודעים שסופו לגדול שודד ורוצח.

אבל ר' שמעון חולק על זה. ר' שמעון לא מתיישב מאף הודי. ר' שמעון אומר - אין דבר כזה להחליט שודאי יצא ממנו רוצח ושודד, לא היה ולא יהיה! **תמיד יש תקווה.**

שר' שמעון אומר 'לא יהיה' הוא מתכוון בדיוק אלי ואליך!!! ר' שמעון צועק "אין יהודי שאפשר להתייאש ממנו". אף כן, מדוע אנחנו מייאשים, הרי אנחנו עדיין לא בן סורר ומורה. וגם אם היינו, ר' שמעון לא מתיישב ממנו, קל וחומר

מ"ה למעשה התחזקות בעבודת ה'...

לע"נ מ"ה הרני אסן מירון ג' הרני אסן קרילין, וכל מתי ישראל

בלימודים, "כל ההתחלות קשות", וכנגד זה הוא צריך אָמון מהסביבה, ובראש ובראשונה מההורים...

ואם ההורים שלו לא נותנים בו אָמון, אלא להיפך, הם מסבירים לו שזה מה שיצא ממנו, אז הוא אומר לעצמו, נכון, זה מה שאני, פרחח, לא יוצלח, מה אני צריך להתאמץ ולהשקיע בלימודים, ועושה מה שרוצה...

בן סורר ומורה, ששני ההורים שלו מסבירים לו הלוך וחזור שמה שהולך לצאת ממנו, זה שודד שמלטסם את הבריות, זה מה שיצא ממנו...

לא בגלל שזה מה שהוא, אלא בגלל שזה מה שהכניסו לו בראש!!!

ולכן אם אחד מההורים לא רוצה, מה הכוונה לא רוצה, האבא אומר; **יש לי אָמון במישי שלי, שיצא ממנו ילד טוב. האמא אומרת: אני לא מאמינה שהוא יהיה שודד.**

כבר לא בטוח שיצא ממנו משהו רע, וכבר אין נידון על שם סופו. [-בשביל להרוג בן אדם, אנוני צריכים שיהיה הדבר מחורר ב-100%, שאכן כך הדבר, בשביל להרוג על שם סופו, זה היה דאי לרבנן שיצא ממנו שודד מזויין שרוצח אנשים].

אם יש מישהו אחד, שנותן בו אָמון, זה כבר לא בטוח, יש תקוה... יש נבואה לטובה.

וכל שכן כשהנבואות הם טובות - "ממך יצא תלמיד חכם", "זכות לגדל תלמיד חכם בבית" וכדו' - אז יש לילד כוח להתמודד ברגעי קושי...

ע"ב

ימים אלו, ימי התשובה והתקרבות לאבינו שבשמים, "בחודש זה הוא נעשה דוד להם לקבל בתשובה" [שון האר"ל]. יש לנו הרגשה, כולם רוצים מאד מאד לחזור בתשובה... אבל...

בפרשה שלנו מובאים דיני "בן סורר ומורה" הדינים מפורטים בהרחבה במסכת 'סנהדרין', (ע"ש) ושם מובא דין מעניין.

"היה אביו רוצה] - לקחתו לבית דין, ולומר בנו זה סורר ומורה] ואמו אינה רוצה, אביו אינו רוצה ואמו רוצה - אינו נעשה בן סורר ומורה עד שיהו שניהם רוצין."

וצריך עיון: הרי הסיבה שהורגים בן סורר ומורה, זה בגלל סופו שיצא רוצח, ויהרוג אנשים אחרים (שם, ע"ב). כמו מסבירה הגמ' (שם, ע"ב) וכי מפני שאכל זה תרטימר בשר ושתה חצי לוג יין האיטלקי אמרה תורה יצא לבית דין לסקל? **אלא, הגיעה תורה לטוף דעתו של בן סורר ומורה, שסוף מגמר נכסי אביו ומבקש למודו ואינו מוציא, ויוצא לפרשת דרכים ומלטסם את הבריות.** אמרה תורה: **ימות זכאי ואל ימות חייב.**

כלומר: הורגים אותו, כדי למנוע את ההמשך הגרוע - שאנחנו בטוחים ב-100% שהולך לקרות. הילד הזה, שעכשיו אוכל בשר ושתה יין, הולך להרוג אנשים אחרים, ואין לנו שום ספק בעניין, שהרי אם היה ספק קל שבקלים, כבר לא היינו הורגים אותו...

וא"כ קשה; מה בכך שאביו או אמו אינם רוצים, או מוחלים לו, עדיין יש את הסברא של 'על שם סופו'?

נדמיין את הנרצח העתיד עומד עכשיו מול 'בית הדין', או מול ההורים - ואומרים לו, אתה הולך להיהרג, כי האמא מוותרת ליענקל'ע שלה.

מה פתאום? באיזה זכות אנחנו מוותרים עכשיו- על חשבון הנרצח?

[בפשוט, אפשר לתרץ, שזה גירית הכתוב, וחלק מחידוש של 'בן סורר ומורה'. ואולי י"ל חידוש על דרך האמת.

שמעתי פעם יסוד מהמחנך ר' ישראל טאומן שליט"א:

"נבואות מגשימות את עצמם." אם יש ילד שכל היום שומע מהוריו, "מה יצא ממך, פרחח, שבבניק, סמארטפוניסט" ברוב המקרים ה'נבואה' צודקת, וזה מה שיצא ממנו.

למה? לא בגלל שההורים נביאים, אלא שהם עצמם גרמו לכך...

ילד צריך אָמון, הרבה אָמון, הוא עובר קשיים והתמודדות, גיל הטיפש עשרה, עם נסיונות הברחות, "שמח חבור בילדותך", יש לו פיתויים מהיצר [ומהחברה...], קשה לו

הכוח של אכילת מצוה - ועם אנשים מהוגנים

הגמ' בסנהדרין (ע"ב) אומרת: אכל [-בן סורר ומורה] בחבורת מצוה. אמר רבי אבהו: אינו חייב עד שיאכל בחבורה שכולה סריקין. והאנן תנן: אכל בחבורת מצוה אינו נעשה בן סורר ומורה. טעמא - דמצוה, הא לאו מצוה - אף על גב דלאו כולה סריקין! - הא קא משמע לן: דאף על גב דכולה סריקין, כיון דבמצוה קא עסיק - לא מימשיך".

רואים מכאן את הכח של אכילת מצוה, הרי במי מדובר כאן, בפרעסער [- זלמן] 'בן סורר ומורה', שנמצא עם חברה שייגיעצים, אבל עצם האכילה שהיא מצווה כבר גורם לו שלא יגיע לדרגה של בן סורר ומורה.

כל שכן מי שאוכל בחבורה של ריאה ה' - אכילת מצוה, כמה שזה משפיע לטהר ולקדש את נפש האדם, קדישנו במצוותיך ממש.

ומי מדבר על אכילה של שב"ק וכדו', כמה זה מקדש ומטהר את האדם. [אבל שיהיה אכילה לכבוד שבת, ולא אכילה של גנת כרסו (כלשון הרמב"ם), ולכל הפחות שיזכור שזה אוכל לכבוד שבת, שלא אוכלים אותו באמצע השבוע...].

ר' אמונת של הלכה דרב דוד מטיאס

תרומות ומעשרות - למעשה

פירות וירקות שגדלו בארץ ישראל חובה להפריש מהם תרומות ומעשרות, וכל עוד לא הפרישו מהם תרומות ומעשרות נקראים הם "טבל" ואסורים באכילה ובהנאה של כילוי. ואם אינו יודע עם הפרישו מהם תרומות ומעשרות נקראים "ספק טבל" וצריך להפריש מהם תרומות ומעשרות מספק, מיהו אין לברך על הפרשה זו משום ספק ברכות להקל.

והנה בימינו הקונה פירות וירקות בחנויות שיש בהם פיקוח והשגחה מהודרת על הפרשת תרומות ומעשרות מעיקר הדין אין צריך לעשר שנית בביתו, אולם ראוי לכל ירא שמים להשתדל לשוב ולעשר שנית אף אם קנה במקום שיש השגחה מעולה כיון שהניסיון מוכיח שכמה פעמים קורה תקלות גם במקומות בהם ישנה השגחה מעולה, כגון חשש הפרשה מעטור על החיוב, וכן חששות של מיעוט במעשר וכדו'. [ענין שו"ת ישא יוסף להגר"י אפרתי שליט"א בחלק יו"ד סי' כ"ג וסי' כ"ד בשם הגרי"ש אלישיב זצ"ל שהקונה פירות וירקות מהשגחה מוסמכת שפיקע שמייה לטובה, מעיקר הדין אין צריך לעשר שנית, אולם בעל הירא חזר לדבר ה' כדאי שינהיג עצמו להפריש מכל דבר הנכנס לביתו וכו' עכ"ד, ועיין שם בהמשך התשובה שהאר"י אגור"י אפשיר לבאר את הקשיים העומדים בפני ועדות הכשרות בבואם להפריש תרומות ומעשרות].

אמנם אם קנה פירות וירקות בשוק או בחנויות שאין בהם השגחה כראוי על עניני תרומות ומעשרות, יש להפריש מאותם פירות וירקות תרומות ומעשרות, אולם לא יברך על הפרשה [אפילו אם קנה במקום שאין שם השגחה כלל], משום שבימינו הרבה מהסוחרים ובעלי החנויות קונים את הפירות והירקות מ"השווקים הסיטונאים" ושם ישנם משגיחים מטעם הרבנות שממונים להפריש תרומות ומעשרות ואם כן יתכן שכבר הופרשו תרומות ומעשרות מאותם פירות וירקות, על כן מספק יש להפריש, אך לא יברך על הפרשה, ורק כאשר קונה פירות וירקות מהמגדל בעצמו יודע לו בוודאות שלא הופרשו מהם תרומות ומעשרות, יפריש בברכה. [א"ה בגליונות הבאים יבוארו כמה שאלות מעשיות ושכיחות בענייני הפרשת תרומות ומעשרות].

כשאנינו כאלו, ואנחנו יכולים להתרומם ולהתעלות...
[וכעין זה הביא בספר החיים' לאחי המהר"ל (אגולה וישועה פ"ה) ה"ל:
ור"ל אמרו על ענין בן סורר ומורה לא היה ולא נברא, ודרש זה הוא מה שכתב
בספר הזוהר (ח"ג קצ"ז) שהוא רמז לישראל שהם בניו סוררים והוא לא היה ולא
נברא, דלא עלה על דעת אביהם שבשמים להחליף אותה באומה אחרת.]

ומה כן העצה?

אנחנו רוצים לחזור בתשובה שלימה לפני אבינו שבשמים.

המוסר להשפיע על נפש האדם ולשנות את כוחות נפשו, את הטבע
האנושי המוטבע בו, ולשנות אותו לעלות במעלות התורה מעלה
מעלה מעלה, למעלה למשכיל.
מורי ורבותי! אלוףי ומיודעי!
הדברים אמורים הן כפלי נפש צאצאינו, והם כלפינו, יש תקווה,
ניתן אמון בעצמנו, "לא עליך המלאכה לגמור [ואי אתה בן חורין ליבטל
ממנה]".
הקב"ה הוא "רוצה בתשובה", הבא ליטהר מסייעין בידו בס"ד,
ונזכה כולנו בעז"ה לכתביה וחתומיה טובה/אכ"ר.

אבדנו הרגשה זאת... שהי שרנינו בטוח הוא... בשום אופן לא
אסכים לחיים' כאלו, טוב לי לשוב אל מקומי הראשון למכור מיני
מאפה בשוק, ולהיות תלוי בה'... כשמוע ה'מגלה עמוקות' דין תורה'
כזה שינה את דעתו מלעזוב את העיר, כי בין אנשים כאלו ברצונו
לדור.

כתוב על מעשה זה הגה"צ ר' אלימלך בידרמן שליט"א: (באר
הפרישה, עקב תשפ"ג) וללמדנו דעת והשכל בא, כי מדרך בני אדם לחשוב
על כל דבר קשה שיאיר להם, אויה לי כי אידע כך וכך, אויה לי
שהפרנסה איננה מסודרת, עדיין לא מסודר ענין החברותא, השידוך,
התלמוד, קבלת בני למוסד, התור הצל הרופא וכדו' משאר
ענינים, וכאן ראוי כי אדרבה, כמה שנוסף לאדם סיבות להיות 'תלוי'
ועומד בחסדי ה', להיות עניני מייחלים לחסדו, עדיף פי כמה ומה,
וזהו הטובה האמיתית.

א"ה: היום "אפשר דרא", וגם האברכים מסובבים בדאגות
פרנסה, ועיניהם נשואות לה, גם מרווחים חיי עולם - לימוד התורה
הק'. וגם יש המעלה שעניניהם נשואות כל עת לבורא עולם שימציא
להם מזונותיהם.

[וכפי שהרחבנו בשמע תפילתי, זה המטרה האמיתית של הקב"ה, שיהיה קשר
לאדם, וביקש מזונות מאבינו בכל עת...].

לעברו כבר לנבנם

התחזקות כעבודת הרב - זו תפילה

התחזקות כברכת 'אשר יצר' - להתחזקות כבריאות איתנה של אסתר בת עידית בקרוב.

סיפור מדהים ומופלא מתוך 'דרשו' [ישר כח להג"ר ר' יעקב יעל שליט"א, מו"ל העלון הנפלא "מראש מקדם נסוכה" - על שליחת המאמר].
הסיפור התרחש לאחרונה בעיר בית שמש. והריהו לפניכם כפי שהתרחש, בצירוף ראיות על העובדות כהויותן לפי תאריכים כאשר תחזנה
עיניכם.

שמי הוא ישראל שפרכר ואני משמש בקודש כמנהל חינוכי בתלמוד תורה "משכנות יעקב" בעיר בית שמש. תלמוד תורה זה הנו אחד מתוך
שלשה סניפים של רשת תלמודי התורה "תורת הבית" בבית שמש, המונים מעל אלף ילדים כ"י. בניצוחו של הרב י. ש. י. שליט"א אשר
מוסר מזה שנים את נפשו ממש, עבור קיומם של שלשת תלמודי התורה בגשמיות וברוחניות.

לפני כשנתיים ימים, חש הרב י. ש. י. שליט"א ברע, והבהול לבית החולים הדסה עין כרם בירושלים. זמן קצר לאחר הגיעו לבית החולים
החל מצבו להידרדר כאשר הרופאים עומדים חסרי אונים מול המדדים, שהראו ירידה חדה ומסוכנת עד כדי סכנת חיים של ממש.
כשהוא שוכב בחדרו חסר אונים מול עיניהם המודאגות של הרופאים ובני משפחתו. ביקש הרב י. ש. י. שליט"א להפיץ קריאה לכל שלשת
סניפי תלמוד התורה להתחיל במבצע "אשר יצר" לרפואתו. במבצע זה קיבל כל ילד טבלה אשר בה סימן בכל פעם שאמר את ברכת אשר
יצר בכוונה כראוי.

לא הלפו מספר ימים, והנה באורח פלא וללא כל הסבר טבעי, התייצבו כל המדדים הרפואיים וכעבור שבועיים ימים כבר חזר הרב י. ש. י.
שליט"א לעבודת הקודש בתלמוד התורה ויהי לפלא.

כאן לא מסתיים הסיפור,

כעבור עשרים חדשים מסיפור זה. התבשרו צוות תלמוד התורה על דבר גילוי המחלה הנוראה אצל אחד המלמדים. הדבר הכה את כולם
בתדהמה. או אז החליט הרב י. ש. י. שליט"א ליישם שוב את אותו מבצע "אשר יצר" בכל שלשת הסניפים לרפואתו של המלמד היקר.
יצוין כי המלמד הנ"ל החל בטיפולים קשים וכבר לאחר מספר ימים הידרדר מצבו והוא הפך לשבר כלי של ממש. ברור מאליו כי מונה
ממלא מקום ללמד במקומו, והיה ברור כי תחלוף תקופה ארוכה עד שיוכל להתאושש ולחזור לקו הבריאות.
וכאן התרחש לו פעם נוספת הפלא. לא חלף שבוע ימים והרופאים עמדו נדהמים מול השינוי הבלתי מוסבר במצבו של המלמד. שינוי
שאינו מצוי כלל בנסיבות אלו. כעבור שבועיים ימים קרה הלא ייאמן והמלמד חזר לעבודתו בתלמוד תורה באורח מופלא וניסי.

גם כאן לא מסתיים עדיין סיפורנו,
לפני כשבועיים ימים. התבשר מלמד נוסף בסניף אחר של תלמוד תורה "תורת הבית" כי אשתו חלתה במחלה הנוראה. המלמד אשר לא
ידע את נפשו מצער ותדהמה, השיח את ליבו בייאושו הנורא.
ממשמע על כך הרב י. ש. י. שליט"א הציע לאותו מלמד ליישם שוב את תרופת הפלא. הלה אשר לא ידע האם כדאי לפרסם את דבר מחלתה
של אשתו פנה להתייעץ עם רבו.

הרב ביקש לברר מהי חומרת המחלה, וכאשר הוטרב לו כי המחלה נמצאת בשלבים מתקדמים וחמורים מאד, הורה כי בשלב זה אכן יש
לפרסם את הדבר כדי לעורר רחמי שמים עליה.

ושוב חולקו כרטיסיות מבצע "אשר יצר" ללמעלה מאلف ילדי שלשת הסניפים של תלמוד תורה "תורת הבית".
למרבח התדהמה, כעבור שבוע ימים התבשרה האישה כי הייתה טעות באבחנה וכי היא אינה חולה במחלה הנוראה!
ויהי לפלא!

מן הראוי להביא את דברי ספר "סדר היום" אודות חשיבות ברכת אשר יצר:
"ויכוון בחסד הגדול שה' יתברך עושה עמו בכל שעה שיוצא לנקביו, שמקיא מה שאכל ויכול לעמוד. שאם לא כן, לא היה מספיק לו כל
ממון שבעולם לרפואתו שיצא ממנו, וסופו שמת ובטל מן העולם, והקב"ה ברחמיו עושה מכוונות ומזירות ועניינים בגופו, להכניס הראוי
להכניסו, ולהוציא הראוי להוציאו, ולקלוט הסולת ולהוציא הפסולת, ולהברות גופו שיהיה ראוי ומוכן לעבודתו כל ימיו. ואם יהיה שלם
בדעותיו ומכלכל במשפט דבריו, לא יחלה כל ימיו, ולא יצטרך לרופא ולא לרפואתו, אם כן ודאי ראוי לברך בכוונה גמורה ובדעת שלימה
לרופא כל בשר ומפליא לעשות. וכן ראוי לכל בעל נפש לכוון בכל ברכותיו כדון וכשורה בנחת ובדעת שלימה, ומברכותיו של אדם ניכר מה
טיבו.

גב. עלה בעבר רעיון במדור זה להדפיס כרטיסים של 'אשר יצר' בגודל כרטיס אשראי, אולם התברר שיש כבר מוצר כזה בשוק,
ניתן להשיג אצל דן 0583217036. הרוצה לזכות את הרבים ולזכות בישועות, יש רעיונות אחרים, ניתן ליצור קשר 0548496676. כמו
כן, כרגע יש בדפוס כמות אדירה של 'ברכת המזון', ניתן ורצוי לקחת חלק בזיכוי הרבים זה...

הגה"ק ה'מגלה עמוקות' זי"ע שימש ברבנות העיר קראקא,
ביום אחד הודיע לז' טובי העיר שהוא עוקר את דירתו לעיר אחרת
מטעם הכמוס עמו, ותיהום כל העיר, על מה ולמה יטשנו רבינו הגדול.
כל הפצרות בני העיר פרנסיה וחכמיה שלא יטוש את קהל עדתו -
העלו חרס בידם, וקבע להם זמן שביים פלוני יעזוב את העיר, בלי
ברירה הכינו בני הקהילה סעודת פרידה גדולה כדי להיפרד מרובם
האהוב, אך ביום האחרון הודיע המגלה עמוקות שהוא חוזר בו
ויישאר לשבת עד כסאו כמקדמת דנא. שאלוה בני העיר ילמדנו
רבינו מעיקרא מאי קסבר ולבסוף מאי קסבר? והלא הייתה ידעת
נחושה לעזוב את העיר, נענה ה'מגלה עמוקות' ואמר, את הטעם
שהיה עמדי מתחילה לעזוב את הרבנות לא אגלה, אך הטעם
שחזרתי בי אגלה לכם - מפני דין תורה שהופיע אצלי אתמול, בדין
תורה! זה ראיתי את תמימות דרכם של תושבי העיר
קראקא, וזה אשר שינה את טעמי ודעתי להסכים להם
להישאר לגור עמכם, ומעשה שהיה כך היה.
עני ועשירי באו לדין, טענת העשירי הייתה שלפני
כמה חודשים הלך בשוק, ופגע בעני בן טובים העומד
כשאר הכוללים ומוכר מיני מאפה לפרנסתו, נדדעזע
העשיר למראה עיניו בידעו שעני זה הנו תלמיד חכם
מופלא ועובד ה', ואין זה לפי כבודו לעמוד כך בשוק,

משל נפלא על אלול

שמעתי משל נפלא ביותר מהרב ר.ח.
שליט"א:
קניתי ב'בין הזמנים' לילדי היקרים 'רובי
מים'.

הדרך שבה ממלאים את 'רובי המים', זה
על ידי 'פקק' פצפון - שפותחים אותו,
ושמים את הרובה מתחת ברו המים,
הרובה מתמלא מים דרך החור, וכך
משפריצים.

מלאתי מים ילד הקטן שלי, הוא
השפריץ בחדווה, ונגמר כל המים.

הפעם הוא כבר ידע מה צריך לעשות...
הלך מתחת לברז, פתח את הזרם הכי
חזק, שם את הרובה, בערך דקה, וניסה
להשפריץ.

אבל כולם לא יוצא...
ילד לא הבין למה.

אבל אני ידעתי, שבגלל שהפקק
הפצפון היה סגור, המים מהברז לא
נכנסו...

ממשיך הרב ר.ח.
אמרתי לעצמי:

ככה נראה ההשפעות מהשמים, [ובפרט
באלול].

משמים פותחים בריזם בורם הכי חזק.
[הוא נעשה דוד להם בחודש זה לקבלם
בתשובה, לשון האר"ז]. ימים אלו
נקראים ימי רחמים ורצון.

אנחנו צריכים רק לפתוח את הפקק
הקטן.

קבלה קטנה, התקדמות קטנה, הרובה
יתמלא, וישפריץ לכל עבר "בני חיי
מזוננו" ושאר ענייני סייעתא דשמיא.

<p>עלון השבועי: נתרם על ידי 'חכם לב' החפץ בעילום שמו. בזכות זיכוי הרבים יזכה הוא וכל משפחתו לשנה טובה ומתוקה אכ"ר. חלק נתרם לעי"נ: משה בן חנוס תורת. וזוגתו רחל יזנת בת נוכר תורת.</p>	<p>חבורת "מעין עולם הבא" [ג' דפים במסכת שבת] יא - יג נתן להרשם לקבלת העלון במייל a0548496676@gmail.com בכל ענייני העלון ניתן לפנות ל- 0548496676</p>	<p>דרוש תיזמות להרפסת העלון ניתן לתרום כנדריים פלוס בקופת 'עלי באר' הנצחה שבועית - 180 ש"ח 80 אדור רכסים 100-1 ש"ח אוסף גליונות</p>
--	--	---